

عنوان مقاله:

آزمون تجربی فرضیه کائو و روبین: مقایسه تطبیقی کشورهای منتخب درحال توسعه و توسعه یافته

محل انتشار:

فصلنامه اقتصاد کاربردی، دوره 8، شماره 24 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

محمد علیزاده

ابوالقاسم گل خندان

خلاصه مقاله:

بر اساس فرضیه کائو و روبین، افزایش قدرت دولت در جمع آوری مالیات، باعث گسترش اندازه دولت می شود. در این راستا، هدف اصلی مقاله حاضر، آزمون این فرضیه برای کشورهای منتخب درحال توسعه و توسعه یافته طی دوره ی زمانی ۲۰۰۱-۱۴ است. به این منظور از دو متغیر، نرخ مشارکت زنان در بازار کار و خود اشتغالی، به عنوان شاخص های اندازه گیری قدرت دولت در جمع آوری مالیات و روش برآورد گشتاورهای تعمیم یافته (GMM) استفاده شده است. نتایج حاصل از این تحقیق، نشان دهنده تاثیر مثبت و معنادار نرخ مشارکت زنان در بازار کار و تاثیر منفی و معنادار خود اشتغالی بر اندازه دولت در کشورهای توسعه یافته و عدم معناداری تاثیر این شاخص ها، بر اندازه دولت در کشورهای درحال توسعه است. بر این اساس می توان گفت که فرضیه کائو و روبین برای کشورهای درحال توسعه رد می شود؛ اما این فرضیه را برای کشورهای توسعه یافته نمی توان رد کرد.

کلمات کلیدی:

اندازه دولت، فرضیه کائو و روبین، کشورهای درحال توسعه، کشورهای توسعه یافته، روش گشتاورهای تعمیم یافته (GMM)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1324567>

